

efter min Mening være høist ubethdelig. Der er jo isvrigt i Forslaget, som det foreligger, steet en Nedsættelse af en Snees Tusinde Rigsdaler, og det er dog ikke aldeles at foragte. Jeg skal endnu blot tilføie, at naar Væpelsen for de udenbys Ciere begrænses saaledes, som jeg har sagt, til Grundtægtportioner, der ere byggede paa Assurancesummen, saa vil den ikke blive saa ganske ubethdelig. Hvis jeg regner, at en Bygning har en Indtægt, der svarer til dens Assuranceværdi, og at altsaa en Bygning, der er asureret for 1,000 Rd., skal indbringe en aarlig Indtægt af 40 Rd., saa beløber Skatten sig dog til henved 8 pCt., hvilket jo ikke er saa aldeles ubethdeligt, men en saadan Nedsættelse maa ikke skee over det Hele, den maa kun skee i den Deel af Skatten, der hviler paa Bygningen.

Erhæring: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg jo paa ingen Maade foreslaaer at affkaffe de Skatter, der her er Tale om, men jeg haandhæver kun, at Loven, naar den vil holde dem som faste Skatter, opfatter dem paa en urigtig Maade, idet den tager dem med deres Maximum istedetfor at tage dem som et Gjennemsnit af en vis Række Aar, f. Ex. 10 å 12 Aar. Det Beløb, som paa denne Maade vilde udkomme, kunde være fastholdt som det i Almindelighed fastsatte, og det med Billighed, men saasnart man gaaer til den herved Grændse, saa betager man jo Haabet om de Nedsættelser, som i Tidens Løb af forskjellige Hensyn kunde finde Sted. Det er den Feil, jeg tillægger denne Lov, at den ikke har gjort sig hele Skatteagen rigtig klar, idet den gik over fra bevægelige til faste Skatter, og Loven af 1857 bebrejder jeg det, at den i det Dieblit kom til en saadan Afgjørelse, istedetfor at den burde have omfattet det hele Skattesystem i Kjøbenhavn, fastholdt de Skatter, som vare Grundskatter, Areal-skatter osv., saaledes som man nu vil gjøre det, og paalagt en Indtægtskat. Det er Forsømmelsen af at have paalagt Indtægtskatten i 1857, som nu hævnner sig, og som gjør, at man vanskeligt kan være tilfreds med dette Lovforslag som endeligt. Dette Forslag har som endeligt ogsaa een Feil, som jeg tidligere har bemærket, og som jeg derfor

ikke videre skal dvæle ved, det er, at disse mange smaa Skatter nu ganske vist ikke opkræves til de særlige Formaal, hvortil de skulle bruges, men blive ved at ligge bagved den hele Opkrævning som Rettelssmidler, saaledes at Enhver i Grunden skal kjende dem i deres hele Væsen for at vide, om han ikke er berettiget til Nedsættelse i sin Skatteansættelse. Det er en meget svag Side ved Loven, og ogsaa i denne Henseende trænger den vistnok til en Revision. Der er en Fornæmelse af, at man er gaaet videre med de her omhandlede Skatter, end det er passende, efter som man maa lade disse Nedsættelser blive staaende i Haab om derved at kunne ordne Ubillighederne. Det er den faste Skats Natur, at den ikke behøver Tillem্পninger; saasnart man ved den faste Skat er nødt til at blive ved med Tillem্পninger, saa har man derved erkjendt, at den er paaligniet efter en urigtig Maalestok.

Ordføreren: Naar den ærede Minister mener, at en Nedsættelse af $\frac{2}{5}$ vilde være rigtigere end en Nedsættelse af $\frac{1}{3}$, saa vil det dog sees, at disse to Brøker ligge temmelig nær hinanden, naar man bringer dem under eens Benævning, thi $\frac{2}{5}$ er det samme som $\frac{4}{10}$, og $\frac{1}{3}$ det samme som $\frac{3}{10}$; altsaa, Forskjellen er kun $\frac{1}{10}$. Forfaaibid den høitærede Minister er kommen til sit Resultat ved Betragtningen af de Opgjørelser af Kjøbesummer, som ere forelagte os, saa vil jeg dog bemærke, at med Hensyn til dem er der særegne Omstændigheder, der bør tages i Betragtning, navnlig at de fleste af disse Eiendomme ere overtagne af Pantnaverne, hvilket foranlediger, at man ikke ganske kan betragte de opgivne Kjøbesummer som Udtryk for Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, da denne Værdi dog vistnok maa være noget høiere end de Summer, der ere fremkomne derved, at Pantnaverne have overtaget Eiendommene — og i saa Henseende vil ogsaa, mener jeg, en Nedsættelse af $\frac{1}{3}$ være mere svarende til det Rette end $\frac{2}{5}$.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg har aldeles ikke taget Hensyn til Kjøbesummerne.